

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر عوامل مختلف بر آبریزی و رطوبت بحرانی خاک های آبریز

محل انتشار:

دومین همایش ملی بیابان با رویکرد مدیریت مناطق خشک و کویری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی اصغر ذوالفقاری - استادیار گروه مدیریت مناطق خشک دانشکده کویر شناسی دانشگاه سمنان

سیده مهرنوش میربابایی - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد گروه مهندسی علوم خاک دانشگاه گیلان

روح الله تقی زاده مهرجردی - استادیار خاکشناسی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اردکان

سیدحسین کابلی - استادیار گروه مدیریت مناطق خشک دانشکده کویر شناسی دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

طبق تعریف مقاومت خاک به مرطوب شدن برای دوره های زمانی چند دقیقه ای و یا بالاتر را آبریزی گویند این پدیده می تواند سبب رواناب های شدیدی بعد از یک دوره خشک گردد. عوامل زیادی بر آبریزی خاک موثر می باشند از جمله این عوامل می توان به مقدار و نوع ماده آلی، بافت خاک، pH خاک، رطوبت خاک اقلیم و آتش سوزی اشاره کرد. نتایج مطالعات در جنگل های غرب گیلان نشان داد که رطوبت بحرانی خاک را در خاک های شنی غرب گیلان بسته به مقدار ماده آلی خاک بین (gg-1)04/0 تا (gg-1)18/0 متغیر است. همچنین نتایج نشان داد که همبستگی بین ماده ی آلی و لگاریتم زمان نفوذ آب در خاک مثبت و در سطح 1 درصد معنی دار است. نتایج نشان داد که با افزایش ماده آلی خاک شدت آبریزی خاک افزایش می یابد. نتایج نشان داد که با توجه به پوشش انبوه گیاهی در برخی از استان های کشور از جمله گیلان و بالا بودن ماده ی آلی خاک به خصوص در جنگل ها، برخی از خاک های این مناطق پتانسیل بالایی برای آب گریزی دارند. آب-گریز بودن خاک سطحی باعث کند شدن نفوذ آب در خاک شده و این پدیده باعث می شود که در اولین بارانی که پس از دوره ی خشکی رخ می دهد رواناب زیادی ایجاد شود و خاک دچار فرسایش شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/329591>

